

Владика Борис Гудзяк

Єпископ Паризької єпархії святого Володимира Великого для українців греко-католиків у Франції, Бельгії, Нідерландах, Люксембурзі та Швейцарії

9 листопада 2017 р. Б.

Блажен, якого вибрав і прийняв Ти, Господи (Пс. 64)

Слава Ісусу Христу!

**Ваше Блаженство,
Преосвященні Владики,
Всесвітліший Отче Каролу,
дорога спільного Згромадження отців Салезіян України,
дорогі браття і сестри, духовні діти Покійного Владика Андрія!**

Сумна вістка про відхід до Господа Владика Андрія застала мене в Люрді, де перебуваю на зустрічах Конференції єпископів Франції. Тут, у місці слави Пресвятої Богородиці, яку так любив Покійний, обравши гаслом свого архипастирського служіння «Моя надія – Покров Марії», я заносу свої молитви за Його блаженний упокій і дякую Богові за дар Його життя, через яке ми змогли відчувати та досвідчити події, свідком і учасником яких він був.

Життя Владика Андрія було довгим і яскравим. Не за роками, а за насиченістю подіями, воно легко могло б вмістити кілька життів середньостатистичної людини. Від Сяну до Дніпра, від українських земель через Францію та Італію до Аргентини і знову в Україну. Владика Андрій став не просто свідком історії нашого спасіння протягом останніх майже 100 років, але й завзятим помічником Господнім.

Для багатьох Він став передавачем традиції, будучи учасником Другого Ватиканського Собору. Через нього ті, що не бачили, могли відчувати і зрозуміти не історію, а настій, дух, атмосферу. З його відходом завершилася ціла епоха.

Дякуємо Богові, що дарував Владиці довгі роки, і він міг ділитися своєю історією з новим поколінням українців. А робив він це охоче, особливо, слідуючи за харизмою свого Згромадження, любив працювати з молоддю - чи то в малій семінарії у Франції чи в Італії, чи ж уже у Львові.

Між Буенос-Айресом і Верхньодніпровськом 13 тисяч кілометрів, і у 83 роки можна зі спокійною совістю відпочивати навіть єпископові, проте Владика

Андрій вирішив їхати на схід України, ставши пророком місії нашої Церкви і піонером руху на схід. Уже святкуючи свої 97, владика, звертаючись до співбратів у єпископстві, наголошував на важливості плекання єкуменічного покликання Київської Церкви.

Тоді він запросив нас на свій столітній Ювілей. Вже його святкуватиме в Домі Небесного Отця.

До зустрічі, Владико!

Вічная пам'ять!

+ Борис

Єпископ Паризької єпархії святого Володимира Великого у Франції, Швейцарії та країнах Бенілюксу

Президент Українського католицького університету